

Scénář Antonín Bořek-Dohalský

Pan Antonín Bořek-Dohalský se narodil 25. dubna v Praze roku 1973. Je potomkem starobylého šlechtického rodu, hrabat Bořků Dohalských, který je poprvé zmiňován již 1395.

Po první světové válce, v samostatné československé republice přišla šlechta o své výsadní postavení; po druhé světové válce, po Únorovém převratu v roce 1948 přišly navíc konfiskace majetku a politické pronásledování.

Vaše babička zůstala v padesátých letech poté, co byl na 15 let odsouzen za vlastizradu váš děda, sama....

107

00:07:58,630 --> 00:08:01,340

a ona vlastně vychovávala ty 4 kluky v 50.

108

00:08:01,660 --> 00:08:10,840

letech, což byla doba po válce, nebylo dost jídla ani pro straníky v té době.

109

00:08:10,840 --> 00:08:17,580

Byly potravinové lístky, na přiděl, za ty se dostávalo jídlo.

110

00:08:19,260 --> 00:08:24,660

Tak ta buňka komunistická, nebo jak se to nazývá v tom městě, babičce ty lístky

111

00:08:24,660 --> 00:08:25,620

ještě pro jistotu vzala.

112

00:08:26,500 --> 00:08:29,880

Tam jeden slavný rodák lístky prohlásil, že šlechta žrát nemusí.

113

00:08:30,620 --> 00:08:35,419

~~A babička byla v tom domečku a vlastně ty 50.~~

114

00:08:35,700 --> 00:08:39,179

leta probíhaly tak, že ona furt někde musela pracovat, furt někde lepit nějaké

115

00:08:39,179 --> 00:08:45,220

pytlíky nebo šít plišáky, nebo prostě k čemu jí pustil soudruh, aby mohla žít

116
00:08:45,220 --> 00:08:45,700
ty kluky.

117
00:08:46,420 --> 00:08:50,580
Potom jsem mluvil s pamětníkama, jak říkali, jo, oni kluci dostali brusle,

118
00:08:50,580 --> 00:08:54,140
třeba v zimě a chodili brusle, ale tam chodili bosy, protože neměli boty.

119
00:08:55,560 --> 00:08:58,940
A pak se povolili ty brusle a tam bruslili a zpátky šli zase bossy.

50 léta, kdy vyrůstal Váš otec, byla hrozná. A jaké bylo Vaše dětství. To už bylo po roce 1968, v době tzv. Normalizace?

16
00:00:48,270 --> 00:00:50,790
Měli jsme krásné dětství, vyrůstali jsme se sestrou.

17
00:00:51,950 --> 00:00:58,290
Byli jsme nad Labem, v takovém zahradním domku u zámku, který dřív patřil mojej

18
00:00:58,290 --> 00:01:05,370
prababičce, která ten zámek prodala před válkou státu, ale tenhle domeček si

19
00:01:05,370 --> 00:01:05,790
nechala.

Nedaleko Lysé nad Labem býval vojenský výcvikový prostor Milovice, který po okupaci v roce 1968 obsadila Sovětská armáda. Vidal jste je, máte na to nějakou vzpomínku?

00:05:09,360 --> 00:05:12,820
A těch vojáků tam bylo strašně moc a ten kontakt s nima byl prakticky

74
00:05:12,820 --> 00:05:13,480
každodenní.

75
00:05:17,040 --> 00:05:23,140
Tím, že jsme bydleli na tom kopci u toho zámku, tak třeba náš velmi častý

76
00:05:23,140 --> 00:05:26,820
kontakt s ruskou armádou byl, že nad náma lítaly ty stíhačky.

77

00:05:27,820 --> 00:05:32,520

Je to tam bavilo, ty piloty, protože tam to bylo hezký, je tam zámek, zámecký

78

00:05:32,520 --> 00:05:37,420

park, ale oni lítali tak nízko, že jsme je viděli v těch kabinách a to prostě

79

00:05:37,420 --> 00:05:42,100

normálně takhle řinčely tam bulky ve oknech a my jsme se báli hrozně, zacpávali

80

00:05:42,100 --> 00:05:46,020

jsme si uši, to je strašný kravál, když nám letí 50 metrů nad hlavou stíhačka,

81

00:05:46,260 --> 00:05:47,360

to je hrozný rambajz.

82

00:05:48,000 --> 00:05:56,880

Takže to byl třeba takový efekt ruské armády u nás, samozřejmě spousta Čechů s

83

00:05:56,880 --> 00:06:03,040

níma veselé obchodovalo, všude byly ty kanystry s těma naftama, u těch domečků,

84

00:06:03,860 --> 00:06:08,120

oni to brali z těch nákladáků, z těch tanků a prodávali to těm Čechům za málo.

A jak vzpomínáte na dobu po Sametové revoluci, na uvolnění a divoká devadesátá léta?

313

00:21:11,780 --> 00:21:17,140

No, ~~jasně svoboda, no,~~ tak jako začalo se cestovat, mohlo se, mohlo se, teď

314

00:21:17,140 --> 00:21:21,180

jsme viděli všechny jako různé rodiny, že jo, mohli jsme, místo do východního

315

00:21:21,180 --> 00:21:26,620

Německa jsme na prázdniny hned první rok tato půjčila nějaký auto a karavan,

316

00:21:26,700 --> 00:21:31,660

jeli jsme jako po západní Evropě právě po různých příbuzných navštívit různé

317

00:21:31,660 --> 00:21:34,540

lidi, kterých jsme třeba někdy viděli, nebo ani to ne.

354

00:24:06,440 --> 00:24:11,600

Když jsme v tom devadesátém vodjeli s těma rodičema, tím autem po té Evropě, tak

355

00:24:11,600 --> 00:24:17,660

jsme přijeli do Lausanne, do Švýcarska, jo, kde žil náš strejda Luky Mladota se

356

00:24:17,660 --> 00:24:21,680

ženou, kterýho jsme nikdy neviděli.

00:24:22,240 --> 00:24:28,100

A oni, měli tam takový krásný domeček, byli etablovaný v tom Švýcarsku a

358

00:24:28,100 --> 00:24:29,180

zaplatili nám hotel.

359

00:24:29,840 --> 00:24:33,380

To už samo pro sebe pro nás, jo, my jsme vylezli z toho socialismu, jenom

360

00:24:33,380 --> 00:24:34,100

příjet do Lausanne.

361

00:24:34,100 --> 00:24:40,480

Lausanne je prostě celý, Švýcarsko je překrásné, a Lausanne ještě leží na tom

362

00:24:40,480 --> 00:24:44,400

jezeře vysokohorské, všude ty Alpy, prostě úplně jako neskutečná věc.

363

00:24:44,480 --> 00:24:50,100

Vy přejedete ze socialismu, kdy není šest dní v tejdnu salám v řeznictví a

364

00:24:50,100 --> 00:24:54,180

přejedete do Lausanne a tam vidíte před luxusním hotelem chlápka v jarmulce,

365

00:24:54,240 --> 00:24:58,740

jak luxuje trávník, jo, tak si připadáte jak v jiném vesmíru úplně, jo, jak na

366

00:24:58,740 --> 00:24:59,040

Marzu.

A dnes, s dostupem doby, co je podle Vás v životě nejdůležitější?

403

00:27:26,120 --> 00:27:29,360

Tak já mám teďko tři děti malý, tak teď to mám jasný, jo.

404

00:27:30,020 --> 00:27:35,740

Ale třeba ta svoboda konkrétně je dost jako zásadní a důležitá pro mě.

405

00:27:36,220 --> 00:27:42,760

Velmi si vážím jako svobodomyšlejších lidí a lidí, který prostě žijou

406

00:27:42,760 --> 00:27:43,460

svobodně, no.

407

00:27:44,080 --> 00:27:48,360

Ono žít svobodně se dá paradoxně i třeba v té totalitě, no.